

De petitionis illius eventus.

50 Cui respondens Laban & Bethuel dixerunt, A Jehova profecta est hæc res: non possumus eloqui tibi malum aut bonum.

51 Ecce Ribka tibi exposita est, accipe & abi; sitque uxor filio domini tui, quemadmodum loquutus est Jehova.

52 Itaque factum est, quum audivisset servus Abrahami verba eorum, ut adorans incurvaret se Jehovæ ad terram usque.

53 Et depromens servus ille instrumenta argentea, & instrumenta aurea ac vestes traderet Ribkæ; similiter res pretiosas daret fratri ejus & matri ejus.

54 Deinde comederunt & biberunt ipse & viri illi qui cum ipso erant, ac pernoctaverunt: quum autem postero mane surrexissent, dixit servus ille, Dimittite me ad dominum meum.

55 Dicente verò fratre ipsius Ribkæ & matre ipsius, Resideat hæc puella nobiscum aliquot dies, saltem decem; postea abitura est:

56 Ille dixit eis, Ne remoremini me, quum Jehova secundaverit viam meam: dimittite me ut abeam ad dominum meum.

57 Tunc dixerunt, Advocemus puellam ipsam; & interrogemus os ejus:

58 Et advocantes Ribkam, dixerunt ei, Visne proficisci cum hoc viro? quæ dixit, Proficiscar.

59 Dimittentes itaque Ribkam sororem suam & nutricem ejus; cum servo Abrahami ac viris ejus:

60 Benedixerunt Ribkæ, dicentes ei, Tu soror nostra, mater esto mille myriadum; & hæreditario jure possideat semen tuum portam inimicorum suorum.

61 Sur-